

தத்தெடுப்பு

மகனின் நிலையில் வைப்பது

எபேசியர் 1:3-6,

3 நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுகிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்; அவர் கிறிஸ்துவுக்குள் உன்னதங்களிலே ஆவிக்குரிய சகல ஆசீர்வாதத்தினாலும் நம்மை ஆசீர்வதித்திருக்கிறார்.

4 தமக்குமுன்பாக நாம் அன்பில் பரிசுத்தமுள்ளவர்களும் குற்றமில்லாதவர்களுமாயிருப்பதற்கு, அவர் உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்னே கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தெரிந்துகொண்டபடியே,

5 பிரியமானவருக்குள் தாம் நமக்குத் தந்தருளின தம்முடைய கிருபையின் மகிமைக்குப் புகழ்ச்சியாக,

6 தம்முடைய தயவுள்ள சித்தத்தின்படியே, நம்மை இயேசுகிறிஸ்துமூலமாய்த் தமக்குச் சவிகாரபுத்திரராகும்படி முன் குறித்திருக்கிறார்.

அதைப்பற்றி தீர்க்கத்தரிசி என்ன கூறினார் என்பதை நாம் கருத்தில் கொள்ள விரும்புகிறோம்:

தத்தெடுப்பில் மூன்று கட்டங்கள் உள்ளன என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள் :

1) நாம் ஆபிரகாமின் அரச சந்ததியாகிய குமாரர்களாயிருப்பதால், ‘அப்பா, பிதாவே!’ என்று கூப்பிடுகிற தம்முடைய குமாரனின் ஆவியை தேவன் நம் இருதயங்களுக்குள் அனுப்பினார். ஆகையால், நாம் இனி பாவத்திற்கும் அவிசுவாசத்திற்கும் அடிமைகளல்ல, குமாரர்களாயிருக்கிறோம் (ரோமர் 6:16-23; யோவான் 16:9); குமாரர்களாயிருந்தால், தேவனுடைய சுதந்தரவாளிகளும், கிறிஸ்துவுடனேகூட உடன் சுதந்தரவாளிகளுமாயிருக்கிறோம் (கலாத்தியர் 4:6-9; 3:7; ரோமர் 8:16-17). இதன் காரணமாகவே நாம் மறுபிறப்பை அனுபவித்திருக்கிறோம், ஏனெனில் நாம் தேவனுடைய குமாரர்களாக (விதைகளாக) இருந்தோம்; தேவனுடைய வித்து மட்டுமே மறுபடியும் பிறக்க முடியும் [1] (மத். 13:38). மறுபிறப்பினால் நாம் ஒரு வித்தாக மாறவில்லை, ஆனால் நாம் அவருடைய நித்திய சிந்தனைகளாக (தேவனுடைய பண்புகள், தேவனுடைய விதைகள் , லூக்கா 8:11) இருந்தோம் , அவை இப்போது மாம்சத்தில் வெளிப்பட்டு, தேவனுடைய குமாரர்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன (யோவான் 3:1-8).

புதிய பிறப்பின் மூலம் நாம் பெற்றோம், கிருபையின் மூலம், தத்தெடுப்பின் ஆவி [2] (ரோமர் 8:14:17); மேலும், தேவனுடைய வார்த்தையினால் அழியாத விதையிலிருந்து பிறக்கும் எந்த மனிதனும் தேவனுடைய ஒரு பகுதியாக இருக்கிறான். (1 பேதுரு 1:23; யாக்கோபு 1:18). பின்பு, நாம் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக தேவனுடைய இரத்தத்தால் தேவனுடைய குடும்பத்தில் புத்திரர்களாக

ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம் (1 பேதுரு 1:18-19; வெளி. 1:5-6). அந்த இயேசு கிறிஸ்துவே தேவனாக இருந்து, தம்முடைய மீட்கப்படக்கூடிய குடும்பத்திற்காக மரிப்பதற்காக மாம்சமானார். இப்பொழுது, நாம் சத்திய வார்த்தையை விசுவாசித்தபின்பு (யோவான் 16:13; கொலோ. 1:5), வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட பரிசுத்த ஆவியானவரால் அவருக்குள் முத்திரையிடப்பட்டிருக்கிறோம்; அந்த ஆவியானவர், நாம் மீட்டுக்கொண்ட சுதந்தரத்தின் அச்சாரமாய், அவருடைய மகிமையைப் புகழ்வதற்காக, நாம் மீட்டுக்கொண்ட சுதந்தரத்தின் அச்சாரமாய் இருக்கிறார் (எபே. 1:13-14).

2) ஆனால் உங்கள் தத்தெடுப்பு என்பது உங்கள் பிறப்பு அல்ல; உங்கள் தத்தெடுப்பு என்பது உங்கள் நியமனம். [3] நீங்கள் முதலில் பரிசுத்த ஆவியானவரால் பிறக்கிறீர்கள் , ஆனால் தேவனுடைய ராஜ்யம் நீங்கள் தத்தெடுப்புக்கு - நியமனத்திற்கு - முன்குறிக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள் . நாம் பிறப்பால் பிள்ளைகளாக ஆகுங்கள். அந்த மறுபிறப்பும் மனமாற்றமும் பரிசுத்த ஆவியானவரே. நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெறும் வரை மனமாற்றம் அடைவதில்லை (லூக்கா 22:31-32). [2] ஆயினும், வாரிசு ஒரு குழந்தையாக இருக்கும் வரை, அவனுக்கும் ஊழியக்காரனுக்கும் இடையில் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை, அவன் எல்லாவற்றிற்கும் ஆண்டவராக இருந்தாலும் (கலா. 4:1; 1 கொரி. 3:1-8).

இப்போது, ஒரு மகன் பிறந்தபோது, அவன் பிறந்த உடனேயே மகனாக இருந்தான். அவன் அந்த வீட்டிற்குப் பிறந்த மகன். ஆனாலும், அவன் தன்னை ஒரு மகன் என்று நிரூபிக்கும் இடத்திற்கு வரும் வரை, அவனுக்கு எந்த வாரிசுரிமையும் இல்லை. பின்னர், அவன் ஒரு மகன் என்று நிரூபிக்கப்பட்டபோது , அவன் குடும்பத்தில் தத்தெடுக்கப்பட்டான். மேலும் தத்தெடுப்புச் சட்டம் அவனை அவனது தந்தைக்குச் சமமான உரிமையாளராக ஆக்கியது. [4]

அவன் சரியாக நடந்துகொண்டானோ இல்லையோ, அவனது நடத்தைதான் அவனைத் தத்தெடுப்பிற்கு இட்டுச் சென்றது என்பதை நாம் கண்டறிகிறோம்.

இப்போது, தேவன் உங்களைக் கிறிஸ்துவின் சரீரத்திற்குள் எடுத்துக்கொண்டார் (1 கொரிந்தியர் 12:13). இப்போது, அவர் என்ன செய்கிறார்? உலகம் என்ன சொன்னாலும் சரி, நீங்கள் உங்களை நிரூபித்து, உங்கள் நன்னடத்தையால் உங்களைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, பரிசுத்த ஆவியானவருக்குக் கீழ்ப்படிந்த பிறகே அவர் செய்கிறார்.

பிறகு தேவன் தம் பிள்ளைகளை வெளிப்பாட்டின் மூலம் தனியாக அழைக்கிறார். அவர்கள் அதைப் பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட சொல்ல வேண்டியதில்லை, பாருங்கள், ஏதோ நடந்துவிட்டது. தம் குமாரனை அதே நிலையில் நிலைநிறுத்தி, அதே காரியங்களைக் கொண்டு அவரைச் சரியாக ஒழுங்குபடுத்துகிறார். அவர் அதே அளவு அதிகாரத்தில் இருக்கிறார், அவருடைய வார்த்தை ஒரு தந்தையைப் போலவே பிரதான தூதன், அதைவிடவும் சிறந்தது. மகன் தத்தெடுக்கப்பட்டு, உயர்ந்த இடத்தில்

வைக்கப்பட்டு, இங்கே நிறுத்தப்பட்டு, அவனது ஆடைகள் மாற்றப்பட்டன, அவனது நிறம் மாற்றப்பட்டது . தந்தை ஒரு சடங்கு செய்து, “ இவன் என் மகன், இனிமேல் இவனே ஆளுநர். இவனே ஆட்சியாளன். என் சுதந்தரம் முழுவதற்கும் இவனே அதிபதி. எனக்குச் சொந்தமானவை யாவும் இவனுக்கே சொந்தம்” என்றார். அது சரிதான். பிறகு நாம் அதே ஏலா , ஏலா , எலோஹிம், எலோஹிம் என்பதற்குத் திரும்பச் செல்லலாம் , பாருங்கள், அவர் சுயம்புவாக இருக்கும் இடத்திற்கு. பிறகு, ஏதோ ஒன்றை உண்டாக்கிய யெகோவாவின் வழியாகத் திரும்பி வருவோம் , அவர் மனிதனுக்குப் பூமியின் மீது ஆளுகையைக் கொடுத்தார். நாம் எதற்காகக் காத்திருக்கிறோம்? வெளிப்பாடுகளுக்காக. பூமி பெருமூச்சு விடுகிறது (ரோமர்8:19-22). [2]

தேவன் அதை ஞானிகள் மற்றும் விவேகிகளின் கண்களிலிருந்து மறைத்து, கடைசி நாட்களில் தேவனுடைய குமாரர்கள் வெளிப்படுத்தப்படும்போது அதை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதாக வாக்குறுதி அளித்தார் (மத்தேயு 11:25) . உலகம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே அவருடன் மகிழ்ந்திருந்த தேவனுடைய குமாரர்கள் (யோபு 38:7), கடைசி நாட்களில் தேவத்துவத்தைப் பற்றிய மாபெரும் வெளிப்பாடும் இந்தக் காரியங்களும் அருளப்படும்போது, அவர் இந்தக் காரியங்களைத் தேவகுமாரர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவார். வேதாகமம் அதைத்தான் போதிக்கிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். இதோ, நாம் இங்கே இருக்கிறோம்.

அதன் காரணமாகவே தேவன் இந்த காரியங்களை நமக்கு வெளிப்படுத்துகிறார். தேவன் தம் குமாரர்களை வெளிப்படுத்துகிறார். அவர் எந்தவொரு மனித அறிவின் வரம்புகளையும் கடந்து, ஆவிக்குரிய வெளிப்பாடுகளுக்குள் ஆழமாகச் சென்று, அவற்றை இறக்கி அருளுகிறார். [5]

அப்படியா? காத்திருக்கிறேன். தேவன் தம்முடைய சபையை ஒரு சரியான நிலையில் வைக்கவும், தம்மை வெளிப்படுத்தவும் முயல்கிறார் . அவர் மூலமாகச் செயல்படக்கூடிய ஒருவரை இவ்வாறு பெற்று, “ இதோ என் ஆவி தாராளமாகப் பாய்கிறது. அது அங்கே இருக்கிறது. அதை, அதை, நான் இங்கே செயல்பட முடியும்” என்று கூறுகிறார். இன்னொருவரை இங்கே அழைத்து வந்து அவரை நிலைநிறுத்துங்கள், “நான் அவரை நிலைநிறுத்த முடியும்.” சுவீகரித்தல், நிலைநிறுத்துதல், வெளிப்படுத்துதல், அவரை இங்கே வெளியே அழைத்து வந்து அவருக்கு ஒரு சடங்கு செய்யுங்கள், ஒரு தேவதூதரைக் கொண்டு அவரைச் சந்தியுங்கள், அவரிடம் ஏதேனும் ஒன்றைச் சொல்லுங்கள் (எபி. 1:14). இப்போது, அவர் உண்மையைச் சொல்லியிருந்தால்! இப்போது அவர் எதையாவது இட்டுக்கட்டிச் சொன்னால், அது பலிக்காது. இல்லை, இல்லை, அது பலிக்காது , அதுபோன்ற பலவற்றை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆனால் நான் குறிப்பிடுவது தேவனுடைய குமாரர்களின் வெளிப்பாடுகளைப் பற்றி. தேவன் தம்மை

வெளிப்படுத்தி, அவரை வெளியே அனுப்பும்போது , அவர் புறப்பட்டுச் செல்கிறார், அவர் சொல்வது சத்தியம். அவர் செய்வது சத்தியம். அவர் என்ன செய்கிறார் என்றால், கிறிஸ்துவை வெளிப்படுத்துகிறார். அவரை நீங்கள் எப்படி மதிப்பிடுவீர்கள்? அவர் வார்த்தையோடு, வார்த்தையோடு நிலைத்திருக்கும் விதத்தைக் கொண்டு. பாருங்கள், எல்லா மனிதர்களையும் நீங்கள் அறிந்துகொள்ளும் விதம் இதுதான், அவர்கள் வார்த்தையோடு நிலைத்திருக்கும் விதத்தைக் கொண்டு. "அவர்கள் வார்த்தையின்படி பேசாவிட்டால், அவர்களுக்குள் ஜீவன் இல்லை," என்று பைபிள் கூறுகிறது. பார்த்தீர்களா? அவர்களை விலக்கி விடுங்கள். [2]

மீண்டும் ஒருமுறை: ஒரு மனிதன் அதை நிரூபிக்கும்போது, கர்த்தர் அவனை நேசிக்கும்போது, அவர் அவனைத் தமக்கென ஒரு தனி இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறார். அங்கே தேவதூதர்களின் முன்னிலையில் அவர் அவனுக்காக ஏதோ ஒன்றைச் செய்கிறார்! அவர் அவனை அங்கே கர்த்தரின் பிரசன்னத்தில் உயர்த்தி, அவனுக்கு வரங்களை அளித்து, அவனை நிரப்பி, அவனை வெளியே அனுப்புகிறார். அதுதான் நாம் வாழும் யுகம். [6]

மூத்தோர் உரிமையினால் பிறந்ததால் , அதுவே எல்லாவற்றையும் தீர்த்துவிட்டது என்று நினைத்தீர்கள். ஆனால் அது ஒரு ஆரம்பம் மட்டுமே. “அவருக்குச் செவிகொடுங்கள்” என்ற செய்தியில், ஒரு பிள்ளை குடும்பத்தில் பிறந்த பிறகு எப்படி மகனாக மாறியது என்பதை நீங்கள் நினைவுகூருங்கள். அதற்கு மூத்தோர் உரிமைக்கான உரிமைகள் இருந்தன , ஆனால் அது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும், பிள்ளைக்குரிய பயிற்சி அளிக்கப்பட வேண்டும். அப்படியிருந்தும், அது தகப்பனின் சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிதலுள்ள பிள்ளையாகத் தன்னை நிரூபிக்கவில்லை என்றால், அது வாரிசாக ஆகாது. அது எதையும் சுதந்தரிக்கவில்லை , ஆனாலும் அது மகனாக இருந்தது, ஆனால் தகப்பனின் வேலையில் அது ஆர்வம் காட்டவில்லை என்றால், அது எதையும் சுதந்தரிக்கவில்லை .

ஆகவே, பரிசுத்த ஆவியானவர் பெந்தேகோஸ்தே மக்கள் மீது இறங்கி, சபையில் இருந்த வரங்களையும் பொருட்களையும் அவர்கள் திரும்பக் கொண்டுவரத் தொடங்கியபோது, தாங்கள் ஆவியினால் பிறந்ததால், அதுவே முடிவானது என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். ஆனால், பாருங்கள், அங்கே ஒரு குமாரனுக்கு ஸ்தாபிக்கும் சடங்கு இருந்தது. அந்த குமாரன் உண்மையான குமாரன் என்று நிரூபிக்கப்பட்ட பிறகு, அவன் ஒரு பொது இடத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, அங்கே நிறுத்தப்பட்டு, அவனுடைய ஆடைகள் மாற்றப்பட்டு, அங்கே நிலைநிறுத்தப்பட்டான்; அதன்பின் , தகப்பனுக்குச் சொந்தமான எல்லாவற்றிற்கும் அவன் சுதந்தரவாளி என்று அந்த குமாரனுக்கு ஸ்தாபிக்கும் சடங்கு நடந்தது. [19]

எபேசியருக்கு எழுதிய நிருபம், பழைய ஏற்பாட்டில் உள்ள யோசுவா புத்தகத்துடன் கச்சிதமாகப் பொருந்துகிறது. [7] பரிசுத்த ஆவியானவர், தேவனுடைய அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட வார்த்தையாகவும் இருக்கிறார் , வாரத்தின் ஒவ்வொரு நாளும் நாம் தேவபக்தியுடன் வாழவும், உலக காரியங்களிலிருந்து நம்மைப் பிரித்துக்கொள்ளவும் விரும்புகிறார் (யோவான் 6:63; 2 கொரிந்தியர் 6:14-18). அவரே நமது பரலோக யோசுவா, இந்த நாளின் நமது தெய்வீகத் தலைவர், மேலும் அவரே நம்மை நமது உரிமைக்கு, அதாவது கிறிஸ்துவுக்குள் நமது நிலைக்கு அழைத்துச் செல்கிறார். நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் – அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட வார்த்தைக்குள் – நிலைபெறும்போது மட்டுமே அவருடைய இளைப்பாறுதலில் பிரவேசிக்கிறோம் (எபி. 4:5-6). [8]

மக்களிடம் உள்ள பிரச்சனை இதுதான் . உண்மையான பரிசுத்த ஆவியானவர் திருச்சபையின் நிலையை எடுத்துக்கொள்ள அவர்களால் காத்திருக்க முடியவில்லை. கிறிஸ்து உயிர்த்தெழுந்ததன் உண்மையான வெளிப்பாடு மக்களிடையே தம்மை வெளிப்படுத்துவதற்காகக் கர்த்தரை நம்பியிருப்பதற்குப் பதிலாக , திருச்சபையில் அதிக உறுப்பினர்களைச் சேர்ப்பதற்காக, அவர்கள் ஏதேனும் ஒன்றை உருவாக்க வேண்டும், ஏதேனும் ஒன்றை அரங்கேற்ற வேண்டும் – ஆரம்ப ஆதாரம், அந்நிய பாஷைகளில் பேசுதல் – இது போன்ற எல்லாவிதமான அற்ப காரியங்களையும் செய்ய வேண்டும். அவனால் காத்திருக்க முடியவில்லை (ஏசாயா40:31). [9]

மேலும், உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறதா, அங்கே சாலையில் என்னிடம் பேசி, “நான் உன்னை நோயுற்றோர் மற்றும் துன்புற்றோர் மத்தியில் மீண்டும் அனுப்புகிறேன்” என்று சொன்னது பரிசுத்த ஆவியானவர்தான். பார்த்தீர்களா? அது பரிசுத்த ஆவியானவருக்குக் கீழ்ப்படிவதாகும். அவர் என்னிடம் சொல்லும் வரை நான் போகவில்லை. கர்த்தர் இவ்வாறு கூறுகிறார் என்று நான் எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தேன், அது எனக்குக் கிடைக்கும் வரை. இப்போது, அது வித்தியாசமானது. பார்த்தீர்களா? இப்போது, அது ஒரு வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துகிறது. ஆம்.

பவுல் கர்த்தருடைய வார்த்தைக்காகக் காத்திருந்தார். தேவனுடைய கட்டளையை மட்டுமே செய்யும்படி ஆவியானவரால் அவர் தூண்டப்பட்டார், பின்னர் அவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் கைதியானார். நண்பர்களே, நாமும் கைதிகளாக மாற முடிந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்கும்! [10]

பரிசுத்த ஆவியானவர் நமக்கு எதற்காக அருளப்பட்டார்? அவர், ஆண்களும் பெண்களும் கீழ்ப்படிய வேண்டிய தேவனுடைய அன்பின் பொக்கிஷமாக இருக்கிறார் (அப்போஸ்தலர் நடபடிகள் 5:32). [11] நமக்கு ஒரே ஒரு தலைவர் மட்டுமே உண்டு: அவரே பரிசுத்த ஆவியானவர். ஏனெனில் அவர் ஒருவரே நம்மை நமது தாயகத்திற்கு,

பரிசுத்த ஆவியின் தாயகத்திற்கு, இந்த நேரத்தின் செய்தியாகிய தேவனுடைய வார்த்தைக்குள் அழைத்துச் செல்வார். [13] (சங்கீதம் 16:6; 2 கொரிந்தியர் 5:14).

நமது உரிமைச் சொத்தை நாம் அடையும் வரை நமக்கு ஓய்வு கிடையாது. நீங்கள் நீங்களாகவே ஆக வேண்டும். பின்னர், நீங்கள் நீங்களாகவே எப்போதும் நிலைத்திருக்க வேண்டும். இப்போது, நாம் தத்தெடுப்பின் காலத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை நாம் அறிவோம். எபேசு காலத்தில், பரிசுத்த ஆவியானவர் நம்மை வார்த்தையைப் போன்ற நிலையில், அதாவது ஆவிக்குரிய கானான் என்றும் அழைக்கப்படும் பரிசுத்த ஆவியின் தாயகத்தில், நிலைநிறுத்துகிறார்.

ஆகவே, நமது உரிமைச் சொத்தில் நாம் நிலைநிறுத்தப்படுவது நமது மறுபிறப்பு அல்ல என்பதை நாம் காண்கிறோம். கிறிஸ்துவின் நிலைக்குள் நாம் தனித்தனியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவது, பிதாவின் பணியைச் செய்வதற்காகவே செய்யப்படுகிறது: அதாவது, தேவனுடைய வாக்குத்தத்த வார்த்தையை நிறைவேற்றுவதற்காக. (வெளி. 22:17; 10:8-11; மத் 17:1-8). [13]

மேலும் ஒவ்வொரு மனிதனும் கர்த்தர் தன்னை செய்ய அழைத்ததைச் செய்ய தனது நிலையை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, சாலையின் இறுதிவரை நின்று, காணாமல் போனவர்களைத் தேடிச் செல்கிறான்... [14]

கர்த்தர் ஒரு மனிதனிடம் பேசும்போது, அவனுக்கு விசுவாசமும், லட்சியமும், ஒரு நோக்கமும் உண்டாகிறது. கர்த்தர் ஒரு மனிதனிடம் பேசும்போது, அவர் அவனுக்கு ஒரு நோக்கத்தைக் கொடுக்கிறார். கர்த்தர் ஒரு மனிதனிடம் பேசும்போது, அவர் அவனுக்கு லட்சியத்தைக் கொடுக்கிறார். கர்த்தர் ஒரு மனிதனிடம் பேசும்போது, அதைச் செய்வதற்கும், அவனது வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும், அல்லது அடைவதற்கும், கர்த்தர் அவனைச் செய்ய அழைத்ததைச் செய்வதற்கும் அவர் அவனுக்கு விசுவாசத்தைக் கொடுக்கிறார். அவர் நம்மை தேவனுடைய சபையில் இருக்க அழைத்துள்ளார். ஆமென். [13]

அந்தக் காலம் வரும்போது, திருச்சபை தன் சகோதர அன்பைக் கண்டடையும்போது, திருச்சபை தன் பரிசுத்த கண்ணியத்தைக் கண்டடையும்போது, திருச்சபை கிறிஸ்துவில் தனக்கான இடத்தைக் கண்டடையும்போது, அது சரீரத்தின் மற்ற அங்கத்தினர்களை நோக்கி, “வாருங்கள், எங்களுடன் களிகூருங்கள்” என்று அழைக்கும். திருச்சபை தம்மை நேசிக்க வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார். [15]

இந்தத் தத்தெடுப்பைச் சாத்தியமாக்க, தேவன் ஒரு அற்புதமான காரியத்தைச் செய்தார். ஏழு முத்திரைகளைத் திறப்பதன் மூலம் (வெளி. 6 + 10:1-7), வேதாகமத்தின் இரகசியங்கள் வெளிப்படுத்தப்பட்டன. அதன் காரணமாக,

அவருடைய குமாரர்களாகிய நாம், மணவாட்டி என்றும் அழைக்கப்பட்டு, பெரிதும் விரும்பப்பட்ட அந்த அனுபவத்தை பெறுவோம். வெளிப்பட்டு, குமாரனுடைய நிலையை அடைதல்: அதுவே கிறிஸ்துவுக்குள் நமது நிலை. நாம் சரியான இடத்தை அடைந்து, நிலைக்கேற்பப் பிறந்து, தேவனுடைய வார்த்தையாகிய பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறோம். [16]

3) நாம் ரோமர் 8:22-ஐப் பார்ப்போம், அது மிகவும் அழகானது என்று நான் நினைக்கிறேன்: “ சிருஷ்டி அனைத்தும் இதுவரைக்கும் ஒன்றாகப் பெருமூச்சுவிட்டு, பிரசவ வேதனைப்படுகிறது என்று நாம் அறிந்திருக்கிறோம். அவைகள் மாத்திரமல்ல, ஆவியின் முதற்பலன்களைப் பெற்றிருக்கிற நாமும் கூட, புத்திரசுவீகாரத்திற்காக, அதாவது நம்முடைய சரீரத்தின் மீட்புக்காகக் காத்திருந்து, நமக்குள்ளே பெருமூச்சுவிடுகிறோம். ”

ஓ, அதைப் பார்க்கிறீர்களா? “சிருஷ்டி யாவும் பெருமூச்சு விடுகிறது,” என்றார் பவுல். எல்லாம் பெருமூச்சு விடுகிறது. “நாமும் அவைகளோடு கூடப் பெருமூச்சு விடுகிறோம்; ஏனெனில், நம்முடைய சரீரத்தின் மீட்புக்காகக் காத்திருக்கிறோம், ” என்றார் பவுல். (ரோமர்8:19-22).

ஆனால், இப்பொழுது, இப்பொழுது, இத்தனை வருடங்களாக இருந்து வந்த நமக்கு, நமது சுதந்திரத்தின் அச்சாரத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம் (எபேசியர் 1:13-14). ஆஹா. நம்மிடம் என்ன இருக்கிறது? தேவன் ஜீவிக்கிறார் என்பதற்கான ஆதாரம் நம்மிடம் இருக்கிறது. தேவன் நம்முடன் இருக்கிறார் என்பதற்கான ஆதாரம் நம்மிடம் இருக்கிறது. தேவன் நம்மைக் கைவிடவில்லை என்பதற்கும், நாம் அவருக்குரியவர்கள், அவர் நமக்குரியவர் என்பதற்கும் ஆதாரம் நம்மிடம் இருக்கிறது. ஏனென்றால், “அப்பா, பிதாவே” என்று கூப்பிடுகிற தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவர் இப்பொழுது நமது சரீரங்களில் வாசம்பண்ணுகிறார். அதை ஒருபோதும் எதனாலும் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. நாம் கிறிஸ்துவில் நிலைநிறுத்தப்பட்டிருக்கிறோம்.

இப்பொழுது, மரங்களிடம் அது இல்லை; இயற்கையிடமும் அது இல்லை; ஆனாலும், நாம் இன்னும் புத்திரசுவீகாரத்தின் பூரணத்தைப் பெறாததால், அவற்றுடன் சேர்ந்து நாமும் பெருமூச்சு விடுகிறோம். ஆனாலும், நாம் உலக காரியங்களிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, இப்பொழுது தேவனுடைய குமாரரும் குமாரிகளுமாயிருக்கிறோம் என்பதே அதன் அச்சாரமாகிய நமக்கு உண்டு. நாம் எத்தகைய மக்களாக இருக்க வேண்டும்? ஐயோ, அதைப்பற்றி நாம் சிந்திக்கும்போது... சிந்தித்துப் பாருங்கள்.

இப்போது, நம்மிடம் அச்சாரமாயிருக்கிறது; முழுமையான புத்திரசுவீகாரத்திற்காக நம் ஆவி எங்குகிறது (ரோமர்8:23), ஆனால் இப்போது அதன் அச்சாரமாயிருக்கிறது. நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ளும்போது, அதுவே நமது முழுமையான புத்திரசுவீகாரத்திற்கோ அல்லது முழுமையான இரட்சிப்பிற்கோ

ஆன அச்சாரமாயிருக்கிறது. ஆ, எவ்வளவு அழகு! எனக்கு அது மிகவும் பிடித்திருக்கிறது. சரி.

நாம் புத்திரசுவீகாரத்தின் பூரணத்திற்காகக் காத்திருக்கிறோம். இது எப்போது நடைபெறும்? முதல் உயிர்த்தெழுதலில். அப்பொழுது, நாம் இப்போது இருக்கும் இந்த இழிவான சிருஷ்டிகளிலிருந்து நமது சரீரங்கள் மாற்றப்பட்டு, அவருடைய மகிமையான சரீரத்தைப் போன்ற ஒரு சரீரத்தை நாம் பெறுவோம்; ஏனெனில், நாம் அவரை இருக்கிறபடியே காண்போம், நாமும் அவரைப் போலவே இருப்போம். (பிலிப்பியர் 3:20-21). அவர் தோன்றும் போது, நாம் அவருடைய சாயலில் தோன்றுகிறோம். (1 யோவான்3:2). நாம் அவருடையதைப் போன்ற ஒரு சரீரத்தைப் பெறுவோம், மகிமைப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சரீரத்தைப் பெறுவோம், மேலும் வாழ்க்கையின் எல்லா சோதனைகளும் போராட்டங்களும் ஒரு சிறு பனிமூட்டமாக மறைந்து, இனி ஒருபோதும் இல்லாதபடி காற்றில் அடித்துச் செல்லப்படும் .

இப்பொழுது நாம் பெருமூச்சுவிடும் இந்தப் பூலோகக் கூடாரங்களில், முழுமையான இரட்சிப்பு அதன் நிறைவில் வருவதற்கான அந்த அச்சாரத்திற்காகக் காத்திருக்கிறோம். ஆனால் இப்பொழுது இந்தக் களிமண் கூடாரங்களில், நாம் இதுவரை எழுப்பப்பட்டிருக்கிறோம் என்று நமக்குச் சொல்லும் ஒன்று இருக்கிறது (எபேசியர்2:6). ஆமென். அந்த அச்சாரம் என்றால் என்ன? (2 கொரிந்தியர்1:21-22). அது அதைத் தாங்கிப் பிடிக்கும் சிறிய முன்பணம். அதுவே அச்சாரம். [17]

புற உலகத்தின் துன்புறுத்தல்களால் ஒரு சபை தவிக்கும்போது, பரிசுத்த ஆவியின் வாக்குத்தத்தம் பெந்தேகோஸ்தே நாளில் இருந்ததுபோலவே நமக்கும் உண்மையானது என்று கர்த்தராகிய இயேசுவை விசுவாசிக்கும்போது, அவர்கள் பிரசவ வேதனையைப்போல எப்படித் தவித்துப் புலம்புகிறார்கள் . ஆனால் அவர்கள் தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் பிறந்து, தங்கள் நிலையை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளும்போது , பரிசுத்த ஆவியானவர் சபையில் சில அப்போஸ்தலர்களையும், சில தீர்க்கதரிசிகளையும், சில போதகர்களையும், சில மேய்ப்பர்களையும், சில சுவிசேஷகர்களையும் ஏற்படுத்தினார் (எபேசியர்4:11). பின்பு அவர் அங்கே அந்நிய பாஷைகளில் பேசவும், அந்நிய பாஷைகளை வியாக்கியானம் செய்யவும், அறிவையும், ஞானத்தையும், குணமாக்கும் வரங்களையும், சகல அற்புதங்களையும் அருளினார் (1 கொரிந்தியர்12:7-11,28-30). [7]

லுத்தரன்களை இரட்சித்து, மெதடிஸ்டுகளைப் பரிசுத்தப்படுத்தி, பெந்தேகோஸ்தே சபையினருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்த அதே பரிசுத்த ஆவியானவர், இப்போது கர்த்தராகிய இயேசுவின் வருகையை ஒழுங்குபடுத்துகிறார். அது மிகவும் வல்லமையுள்ளதாக ஆகும்போது , அந்தத் திருவுடல் இந்தச் சபைக் கூட்டத்திற்குள் வந்து , கல்லறையில் உள்ள மற்றவர்களையும் தூக்கி எடுக்கும்! ஒரு

உயிர்த்தெழுதல் நிகழும்! (1 கொரிந்தியர் 15:50-57). அதற்காகத்தான் பரிசுத்த ஆவியானவர் இருக்கிறார்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் என்றால் என்ன? நம்முடையறி அவர்கள் பூரணமாக்கப்படமுடியாது (எபி. 11:39-40). அவர்கள் ஒரு காலத்தில் வாழ்ந்தார்கள்; நாமோ வேறொரு காலத்தில் வாழ்கிறோம். “சத்துரு வெள்ளம்போலப் பிரவேசிக்கும்போது, தேவ ஆவியானவர் அதற்கு விரோதமாய் ஒரு கொடியை உயர்த்துவார்.” (ஏசாயா59:19).

கர்த்தர் எனக்காகவும் உங்களுக்காகவும் காத்திருக்கிறார்! திருச்சபை எனக்காகவும் உங்களுக்காகவும் காத்திருக்கிறது. தத்தெடுப்புக் காலம், கர்த்தர் தமது பரிபூரணத்தையும், தமது வல்லமையையும், தமது உயிர்த்தெழுதலையும் நமக்குள்ளே பொழியும் காலம், கிறிஸ்து நமக்கு மத்தியில் தோன்றி, மரித்தோரை எழுப்பி, நாம் பரலோகத்திற்கு எடுத்துக்கொள்ளப்படும் வரை திருச்சபையும் கிறிஸ்துவும் மிகவும் நெருக்கமாக இணையும் காலம்.

இப்போது நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்லப்போவது என்னவென்றால் – சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு உங்களுக்குக் காண்பிக்கப்போவது என்னவென்றால், பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டவர்கள் மட்டுமே அந்த எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலுக்குள் செல்கிறார்கள், “ஏனெனில் மரித்த மற்றவர்கள் ஆயிரம் வருஷம் ஜீவிக்கமாட்டார்கள்.” (வெளி. 20:5). அது சரிதான். பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்ட மக்கள் மட்டுமே அந்த எடுத்துக்கொள்ளப்படுதலுக்குள் சென்றார்கள். [6]

தேவன் அந்த ஏழு முத்திரைகளையும் ஒரு குறிப்பிட்ட மதப்பிரிவுக்குள் அல்லாமல், வேறு மதப்பிரிவுக்குள் திறக்க வேண்டியிருந்தது . நான் எப்போதும் அதற்கு எதிராகவே இருந்திருக்கிறேன். ஆனால், மதப்பிரிவுக்கு வெளியே, அவர் ஒரு மணவாட்டியை – மதப்பிரிவு சார்ந்த மணவாட்டியை அல்ல – எடுத்துக்கொள்ளக்கூடும். அவரால் அதைச் செய்ய முடியவில்லை. அது அவருடைய சொந்த வார்த்தைக்கு எதிரானது. அவர் அங்கே அந்த ஏழு இரகசியங்களைத் திறந்தார், அது உலகத்தோற்றம் முதல் மறைக்கப்பட்டிருந்த காரியங்களை – கடைசி நாட்களில் – தேவனுடைய குமாரர்களுக்கு வெளிப்படுத்தும்படி காட்டுகிறது. அவர்கள் அதை இப்போது மக்களுக்கு முன்பாகக் கொண்டுவந்தார்கள், அதை அவர்கள் அங்கே காண்கிறார்கள், நீங்களும் இப்போது, இந்த மதப்பிரிவற்ற மணவாட்டிக்கு. [18]

வாழ்க்கையின் மேகமூட்டமான வானங்களும் புயல்களும் கர்த்தரின் அதிருப்தியின் அறிகுறிகள் அல்ல. பிரகாசமான வானங்களும் அமைதியான நீரும் அவருடைய அன்புக்கும் அங்கீகாரத்திற்கும் அறிகுறிகள் அல்ல. நம்மில் எவருக்கும் அவர் அளிக்கும் அங்கீகாரம் பிரியமானவரிடம் மட்டுமே உள்ளது. அவருடைய அன்பு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகும், அதை அவர் உலகம் தோற்றுவிக்கப்படுவதற்கு முன்பே நம் மீது கொண்டிருந்தார். அவர் நம்மை நேசிக்கிறாரா? ஓ ஆம். ஆனால் நாம்

எப்படி அறிந்துகொள்வோம்? அவர் அவ்வாறு சொன்னதாலும், அவர் நம்மை நேசித்தார் என்பதை வெளிப்படுத்தியதாலும் நாம் அறிந்துகொள்வோம், ஏனெனில் அவர் நம்மைத் தம்மிடம் கொண்டுவந்து, தம் ஆவியிலிருந்து நமக்குக் கொடுத்து, நம்மைப் புத்திரர்களாக வைத்தார். நான் அவருக்கு என் அன்பை எப்படி நிரூபிப்பேன்? அவர் சொன்னதை நம்புவதன் மூலமும், அவர் தம் ஞானத்தால் நிகழ அனுமதிக்கும் சோதனைகளுக்கு மத்தியில் மகிழ்ச்சியுடன் நடந்துகொள்வதன் மூலமும். [1]

குறிப்பு:

- [1] “ஸ்மிர்னா சபை வயது“, CAB பக்கம். 152, 118
 [2] “ஏற்பு பகுதி 3” (60-0522M), பத்தி. 151, 66, 74, 85-86, 72, 159
 [3] “தத்தெடுப்பு பகுதி 2” (60-0518), பத்தி. 114, 19
 [4] “ஹியர் யே ஹிம்” (60-0806), பத்தி. E-34
 [5] “பாம்பின் வித்து” (58-0928E), பக். 21-22
 [6] “பரிசுத்த ஆவி எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது” (59-1217), பத்தி. 54, 49, 50-52
 [7] “தத்தெடுப்பு பகுதி 1” (60-0515E), பத்தி. 28, 50
 [8] “வெளிப்படுத்துதல் அதிகாரம் 5, பகுதி 2” (61-0618), பத்தி. 61
 [9] “பேசப்பட்ட வார்த்தையே மூல விதை” (62-0318), பக். 71
 கிறிஸ்துவின் கைதியாக பவுல்” (63-0717), பத்தி. 110-111
 சேவை செய்ய முயற்சித்தல்” (65-1127B), பத்தி. 232
 [12] “தானியேலுக்கு கேப்ரியல் அறிவுறுத்தல்கள்” (61-0730M), பத்தி. 133
 [13] “எல்லா அவிசுவாசத்தையும் வெல்வதற்கு என்ன தேவை” (60-0729), பத்தி. E-73
 [14] “தத்தெடுப்பு பகுதி 4” (60-0522E), பத்தி. 49
 [15] “கர்த்தருடைய இரண்டாம் வருகை” (57-0417), பத்தி. 71
 [16] “அறுவடை காலம்” (64-1212), பத்தி. 188
 [17] “வெளிப்படுத்துதல் 5 பகுதி 1, நொறுக்கப்பட்ட சர்ப்பம்” (61-0611), பத்தி. 103-108
 [18] “கண்ணுக்குத் தெரியாத ஐக்கியம் கிறிஸ்துவின் மனைவாட்டியின்” (65-1125), பத்தி 303
 [19] “நிர்ப்பந்தங்கள்” (63-0901E), பத்தி. 79-80

Spiritual Building-Stone No. 1 (new 2010) from the Revealed Word of this hour, compiled by: Gerd Rodewald, Friedenstr. 69, D-75328 Schömburg, Germany.

www.biblebelievers.de, Fax: (+49) 72 35 33 06

வேதாகமத்தின் அடிப்படையில் நேரான ஒரு செய்தியுடன் ஒருவர் வருகிறார் மேலும் விரைவான பணி பூமியைச் சுற்றி வரும். தேவனால் முன்குறிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு வித்தும் அதைக் கேட்கும் வரை அந்த விதைகள் செய்தித்தாள்களிலும் வாசிப்புப் பொருட்களிலும் பரவும்.

[திர்க்கத்தரிசி, நடத்தை-ஒழுங்கு-போதனை“, பக்கம் 724]

Translated by: Mr. Jayanatha Anbarasu

Tamil Editor:

Pastor W.S. Vedha,

Spiritual Building – Stone Ministry,

Post Box: 54,

Pollachi 642001.

Message By: Pastor Gerd Rodewald